

УХВАЛА ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини першої, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
10 червня 2026 року
№ 56-у(І)/2026

Справа № 3-44/2026(110/26)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,
Совгирі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини першої, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Денисенко Б.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) пункт 9 частини першої, частину третю статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних положень статті 309 Кодексу під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про „арешт майна або відмову у ньому“ (пункт 9 частини першої); інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді (частина третя).

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що пункт 9 частини першої, частина третя статті 309 Кодексу не відповідають частині другій статті 3, статті 8, частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Денисенко Б.М. наголошує на „відсутності ефективного юридичного механізму перегляду рішень слідчих суддів, зокрема допущення (умисних) суддівських помилок, що стосуються втручання у майнові права людини шляхом відмови у скасуванні безпідставного арешту майна в рамках кримінального провадження“ та стверджує, що „невиправдана відмова“ у прийнятті апеляційної скарги на ухвалу слідчого судді про відмову у скасуванні арешту майна порушує його права на доступ до суду та на мирне володіння майном.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Верховного Суду, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 13 травня 2026 року № 116-1(I)/2026 про відмову у відкритті конституційного провадження в цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Денисенко Б.М. не навів аргументів на підтвердження того, що застосування пункту 9 частини першої, частини третьої статті 309 Кодексу в остаточному судовому рішенні в справі призвело до порушення його прав, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями у справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень статті 309 Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 83, 86 Закону

України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

п о с т а н о в и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини першої, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**